

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2005 r. — NHL Enterprises przeciwko OHIM**(Sprawa T-414/05)**

(2006/C 36/70)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: NHL Enterprises B.V. (Rijswijk, Niderlandy)
[Przedstawiciel: G. Llewelyn, solicitor]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Glory & Pompea (Mataró, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie OHIM i interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „LA KINGS” dla towarów z klas 16, 25 i 41 — zgłoszenie nr 1 041 102

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Manufacturas Antonio Gassol S.A. Znak towarowy, na który powołano się w sprzeciwie, został następnie przeniesiony na Glory & Pompea S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy „KING” dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uznanie sprzeciwu dla wszystkich zgłoszonych towarów należących do klasy 25

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ stopień podobieństwa rozpatrywanych znaków towarowych, mimo identyczności towarów, nie jest wystarczająco wysoki.

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2005 r. przez Vischim przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-420/05)**

(2006/C 36/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vischim Srl (Mediolan, Włochy) [przedstawiciele: C. Mereu, K. Van Maldegem, adwokaci]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności dyrektywy Komisji 2005/53/WE w zakresie, w jakim włącza ona do załącznika I do dyrektywy Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, w pozycji nr 102, substancję czynną ochrony roślin w postaci chlorotalonilu, którego specyfikacja czystości nie odpowiada specyfikacji przekazanej i ocenionej przez Komisję i Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin; tytułem żądania alternatywnego — pilną zmianę pozycji nr 102 w ten sposób, by odzwierciedlała nową specyfikację FAO z listopada 2005 r.;
- stwierdzenie nieważności sprawozdania kontrolnego stanowiącego podstawę włączenia chlorotalonilu do załącznika I do dyrektywy 91/414 w zakresie, w jakim nie przyznaje ono skarżącej statusu „głównego dostawcy informacji” oraz nie umieszcza pochodzących od niej informacji w jego załączniku IIIA;
- nakazanie pozwanej wypełnienia zobowiązań ciążących na niej na mocy prawa wspólnotowego oraz nadanie biegu wnioskowi skarżącej;
- nakazanie pozwanej wypłaty odszkodowania na rzecz skarżącej w tymczasowej wysokości jednego euro z tytułu szkód poniesionych wskutek zastosowania spornej dyrektywy, lub tytułem żądania alternatywnego, wskutek uchylenia przez pozwaną zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy prawa wspólnotowego poprzez brak ustosunkowania się do wniosku skarżącej, jak również całości należnych odsetek, do momentu wyliczenia i określenia dokładnej kwoty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest producentem środków ochrony roślin na bazie chlorotalonilu i stąd ma interes w zagwarantowaniu włączenia tej substancji do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, co pozwoliłoby jej na prowadzenie dalszej ich produkcji. Podważa ona zatem dyrektywę 2005/53⁽²⁾ w zakresie, w jakim dokonuje ona włączenia tej substancji do załącznika I, jednakże ze specyfikacją, która prowadzi do wyłączenia produktu wytwarzanego przez skarżącą.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje na wstępie liczne przypadki uchybień proceduralnych dotyczące zaskarżonej dyrektywy, jak również liczne przypadki istotnych naruszeń prawa materialnego. Co do uchybień o charakterze proceduralnym skarżąca twierdzi, iż zarówno odrzucenie jej jako głównego dostawcy informacji, jak i usunięcie przedstawionych przez nią badań z załącznika IIIA i umieszczenie ich w sprawozdaniu kontrolnym zostało dokonane z naruszeniem prawa. Twierdzi ona ponadto, iż obecna wersja sprawozdania nie mogła zostać zatwierdzona przez stały komitet, skoro zostało ono sporządzone po zebraniu komitetu zatwierdzającym sprawozdanie kontrolne. Skarżąca utrzymuje również, iż została wyłączona z udziału w pewnych zebraniach o decydującym znaczeniu i dyskusjach, z naruszeniem gwarancji proceduralnych przewidzianych w dyrektywie 91/414/EWG i rozporządzeniu nr 3600/92⁽³⁾, oraz że jej specyfikacja chlorotalonilu została wycofana z załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG niezgodnie z prawem, mimo faktu, iż posłużono się pochodzącymi od niej informacjami. Skarżąca kwestionuje również decyzję Komisji o oparciu się na nowej specyfikacji FAO w celu zmiany specyfikacji chlorotalonilu w dyrektywie 91/414/EWG podnosząc, iż zmiana tego rodzaju nie była konieczna z naukowego punktu widzenia.

Skarżąca następnie utrzymuje, iż jej specyfikacja chlorotalonilu odpowiada wymogom art. 5 i stąd też Komisja zgodnie z tym przepisem, jak również z art. 95 WE, była zobowiązana do włączenia tej substancji do załącznika I. Skarżąca jest również zdania, że postępując zgodnie z „najwyższymi standardami” w zakresie chlorotalonilu Komisja dopuściła się naruszenia zasady subsydiarności, uchybiając uprawnieniom Państw Członkowskich w procesie wydawania decyzji co do ponownej rejestracji zgodnie z dyrektywą 91/414. Skarżąca powołuje się również na naruszenie zasady dobrej administracji wyrażonej w art. 211 WE jak również art. 13 dyrektywy 91/414/WE oraz praw skarżącej i jej uzasadnionych oczekiwań.

Ponadto skarżąca utrzymuje, iż zaskarżona dyrektywa narusza jej prawo do przedstawienia stanowiska, prawo do obrony, obowiązek Komisji uzasadnienia aktów oraz podstawowe zasady prawa wspólnotowego, jak zasada proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i równego traktowania. Zaskarżona dyrektywa ma również jakoby naruszać służące skarżącej prawo własności, jako że pozbawia ją swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Co więcej

skarżąca uważa, iż zaskarżona dyrektywa zakłóca konkurencję do tego stopnia, iż w rzeczywistości stwarza monopol produktu konkurencji jedynej, który miał odpowiadać przyjętej specyfikacji.

W żądaniu alternatywnym skarżąca podnosi fakt, jakoby Komisja nie nadała biegu jej formalnemu wnioskowi o przyjęcie zaskarżonej dyrektywy ze zmianą w odniesieniu do definicji chemicznej tożsamości/czystości, która odpowiadałaby wnioskowi skarżącej lub ewentualnie o wstrzymanie przyjęcia dyrektywy w jej aktualnym brzmieniu do momentu podjęcia decyzji w zakresie definicji tożsamości/czystości chemicznej.

Skarżąca domaga się naprawienia szkody, którą miała ponieść wskutek niemożności dalszego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin na bazie chlorotalonilu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 230, str. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2005/53/WE z dnia 16 września 2005 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia chlorotalonilu, chlorotoluronu, cypermetryny, daminozydu i tiofanatu metylu jako substancji czynnych (Dz.U.L 241, str. 51).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji 92/3600/EWG z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 259, str. 27)

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2005 r. — EMC Development przeciwko Komisji

(Sprawa T-432/05)

(2006/C 36/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: EMC Development AB (Lulea, Szwecja) [Przedstawiciel: adwokat M. Elvinger]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 września 2005 r. nieuwzględniającej skargi złożonej do Komisji przez skarżącą zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 17/62;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.